

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'-ΤΟΜΟΣ ΙΑ'-ΕΤΟΣ 21
 Συνδρομή Έσωτερικῶν δρ. 16
 Συνδρομή Έξωτερικῶν φρ. 20

ΔΙΕΥΘ. ΕΚΔΟΤΗΣ: ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ
 ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Σωκράτους ἀρ. 2 καὶ
 Ἐναντι Ἐπ. Οἰκονομ. καὶ Ναυτικῶν

ΑΙ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ ΠΡΟΣΔΟΙ ΤΗΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΣ

Ὁ Πλάτων εἶπεν, ὅτι ἐὰν ἠδύνατό τις ν' ἀνέλθῃ εἰς τὸν οὐρανόν, ἢ μεγαλειτέρα του εὐτυχία, ὅτε θὰ κατήρχετο, ὄλως ἔκθαμβος ἐκ τοῦ θανμασίον θεάματος, ὅπερ θὰ ἔβλεπε, θὰ ἦτο πῶς νὰ ἐκφράσῃ τοῖς περὶ αὐτὸν τὸν μέγαν θανμασμόν του. Οὕτω καὶ οἱ ἀστρονόμοι ἀνιχνεύοντες διὰ τῶν τηλεσκοπίων αὐτῶν τὸ διάστημα, ὄλως ἔκθαμβοι ἐκ τῶν θανμασιοτήτων αὐτοῦ, θεωροῦνται λίαν εὐτυχεῖς, ὅτι ἀνακαιοῦσιν ἀλλήλοις τὴν ἐπὶ τούτῳ χαρὰν των.

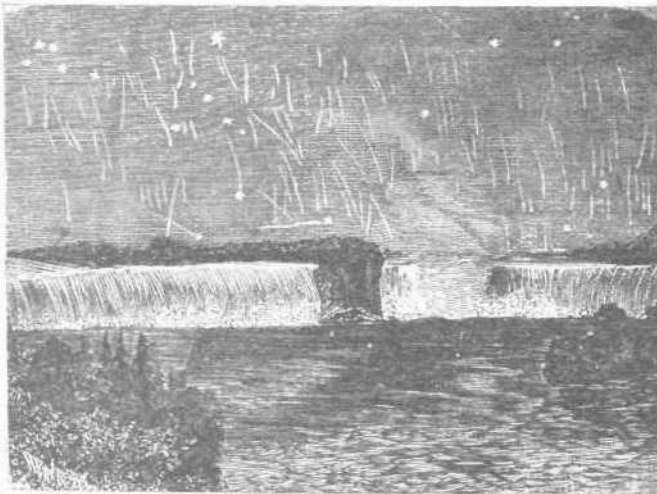
Ἡ ἀστρονομία, τοσοῦτον ὠραία ἐπιστήμη, ὅσον εὐρεῖα καὶ βαθεῖα καὶ ἦτις ὡς γνώμονα ἔχει τὴν ἀνίχνευσιν καὶ ἀναγνώρισιν τοῦ Σύμπαντος, ἔδει νὰ ἔχη φίλους καὶ σκαπανεῖς ἐν ἀπάσαις ταῖς τάξεσι τῆς κοινωρίας, οὐδεὶς δὲ ἔστω καὶ ἄπειρος ἀστρονομικῶν γνώσεων, ὀφείλει ν' ἀγνοῇ τὰ αἰτία τῶν οὐρανίων φαινομένων, ἅτινα τοσοῦτον ἐναργῶς θέτουσιν ἡμᾶς εἰς συνάφειαν πρὸς τὴν ἔξοχον πραγματικότητα τῆς πλάσεως.

Ἡ ἀστρονομία εἶναι ἢ μᾶλλον ἀρχαία ἐπιστήμη καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς πρώτης ἐμφανίσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπέρρεσε καὶ ἡ πρώτη εξέτασις τοῦ οὐρανοῦ μετὰ τῶν ἀπειραρίθμων ἀστέρων του. Ὁ μὲν Ἰππάρχος ἐπῆρξεν ὁ μέγιστος παρατηρητῆς τῆς ἀρχαιότητος, ὁ Πτολεμαῖος ὁ μέγας συλλέκτης τῶν πα-

ρατηρήσεων τοῦ Ἰππάρχου, ὁ δὲ Κοπέρνικος ὁ πραγματικὸς ἰδρυτῆς τῆς ἀστρονομίας.

Ἡ κλασικὴ ἀστρονομία, ἦτις περιλαμβάνει τὰ φαινόμενα τῆς κινήσεως, συνεδέθη ἐσχάτως μετὰ τῆς φυσικῆς ἀστρονομίας, ἀποτελέσασαι οὕτως εἰπεῖν ἀδελφικὸν σύνδεσμον. Καὶ μέχρι μὲν τῶν μέσων τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ὁ σκοπὸς τῶν ἀστρονόμων ἔτεινεν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς κινήσεως τῶν οὐρανίων σωμάτων, τῆς θέσεως ἰδίως αὐτῶν καὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν τροχιῶν των, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρωνται περὶ τῆς φυσικῆς αὐτῶν ιδιότητος. Νῦν, ὡς γράφει καὶ ὁ Φλαμμαριῶν, οἱ ἀστέρες δὲν εἶναι πλέον ἀδρανεῖς μάζαι, αἵτινες κυκλοφοροῦσι σιγηλῶς ἐν τῷ αἰωνίῳ σκότει, ὅπερ ἐκτείνεται εἰς τὸ βάθος τῶν οὐρανῶν. Ἦδη πρόκειται περὶ τῆς ζωῆς, περὶ τῆς αἰωνίου καὶ παγκοσμίου ζωῆς, ἦτις ἵπταται ἐν ἀρμονικοῖς κύμασι μέχρι τῶν ἀπροσπελάσιων ὀριζόντων τοῦ ἀπείρου.

Ἡ ἀρχαία ἀστρονομία εἶναι ἔργον τῆς ὑπομονῆς καὶ τοῦ χρόνου, ἢ δὲ νεωτέρα ἀστρονομία εἶναι ἔργον τοῦ πνεύματος καὶ ἂν ὁ Νεύτων ἐφεῦρε τὴν μαθηματικὴν ἀστρονομίαν, ἀναμένεται ἤδη ἵνα ἡ φυσικὴ ἀστρονομία ἀνακαλύψῃ τὸ ὁμοιογενὲς τηλεβόλον, δι' οὗ θὰ δυνηθῶμεν πλέον ν' ἀνέλθωμεν εἰς τὰ ὕψη τοῦ ἀπείρου.

ΔΙΑΤΤΟΝΤΕΣ ἈΣΤΕΡΕΣ

ΣΑΜΟΑΙ ΝΗΣΟΙ

Αί Σαμόαι σχηματίζονται εκ δύο άθροισμάτων νήσων εκτάσεως 2588 τετρ. χιλιομ. περιλαμβάνουσι δέ 34,000 κατοίκων. Η πολιτική θέσις του αρχιπελάγους έκανονίσθη υπό της συνθήκης της 8 Νοεμβρίου 1899, ήτις τὸ διένειμε μεταξύ της Γερμανίας καὶ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν. Ἡ πρώτη ἔχει τὰς δυτικὰς νήσους, αἱ δ' ἕτεραι τὰς ἀνατολικὰς.

Οἱ κάτοικοι τῶν νήσων τούτων, ὠραῖοι, καλῶς διαπεπλασμένοι. Ἐχουσιν ὡς ἔνδυμα ἄπλοῦν περιζῶμα κατεσκευασμένον εκ φύλλων δραπένης¹. Ἐχουσιν ὅμως ὡς ἔνδυμα τελετῆς μακρὰν κυματίζουσαν ἐσθήτη. Καταστίζουσιν ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν γονάτων μέχρι τῶν ἰσχυῶν. Μᾶς τοὺς παριστῶσι ὡς λαὸν εὐγενῆ, φιλόφρονα, τίμιον, προσφιλῆ. Οἱ ἥσυχοι καὶ ἐπιβλητικοὶ τρόποι τῶν ἀντιτίθενται πρὸς

(¹) Φυτόν τῆς οἰκογενείας τῶν λειριῶδων.

ΑΙ ΤΡΕΙΣ ΧΑΡΙΤΕΣ ΤΗΣ ΣΑΜΟΑΣ
Οἱ ὠραῖοι οὗτοι τύποι μᾶς εἶδουσι τὸ μᾶλλον ἐνδιαφέρον δεῖγμα τῶν Πολυνησίων γυναικῶν.

τὴν ζωηρότητα τῶν Φιτσιῶν, τῶν δυτικῶν γειτόνων τῶν. Ἐκ τούτου ὅμως δὲν ἔπεται, ὅτι βοῦνται τὰς μάχας· αὐταὶ αὐταὶ αἱ γυναικῆς τῶν τοὺς συνοδεύουσιν εἰς αὐτάς, ἀναλαμβάνουσαι τὴν ἐπιμελητείαν καὶ βοηθοῦσαι τοὺς πληγωμένους.

Εἰς τὰς Σαμόας, ὁ γάμος εἶνε θέαμα ψιαθῶν, ἀποτελουσῶν τὸ πρῶτιστον τῆς προικός. Ὁ ἀνὴρ δὲν δύναται νὰ νυμφευθῆ, παρὰ ἀφ' οὗ στιγματισθῆ. Ὅταν ἐκλέξῃ με-

ταξὺ τῶν νεανίδων τῆς νήσου του, στέλλει ἕνα πιστὸν φίλον του, ἐπιφορτισμένον νὰ διαπραγματευθῆ τὴν ὑπόθεσιν τῶν ψιαθῶν καὶ τοῦ γάμου Ὅσον ἀφορᾷ τὴν νεάνιδα, κατὰ συνήθειαν αὐτὴ δὲν ἐκλέγει. Πρέπει ν' ἀκολουθήσῃ τὴν ἀπόφασιν τῶν γονέων της, οὗτοι δὲ ὀφείλουσι νὰ ἐπιτύχωσι τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἀρχηγοῦ. Πολὺ πρὸ τοῦ γάμου οἱ συγγενεῖς τῆς μνηστῆς τῆ δωρίζουσι λεπτοτάτας ψιάθας κ' ἐνδύματα, ἐν ᾧ

ἡ οἰκογένεια τοῦ μνηστῆρος ἀσχολεῖται νὰ τῷ ἐτοιμάσῃ προγαμιαίαν δωρεάν, ἐνδύματα, λέμβον, χοίρους κλ. Ἄν τὰ συμβαλλόμενα μέρη εἶνε μεγάλης κοινωνικῆς τάξεως, ἡ τελετὴ λαμβάνει χώραν εἰς τόπον ἀφιερωμένον διὰ δημοσίας ἐορτῆς. Ἐκεῖ οἱ προσκεκλημένοι συνέρχονται εἰς κύκλον, μετὰ τὰς κνήμας διεσταυρωμένας, στίλβοντες ἐξ ἐλαίου, κεκοσμημένοι διὰ μαργαριτῶν, ἐστολισμένοι δι' ἀνθέων. Ἡ μελλονμφος μένει εἰς γειτονικὴν τινα οἰκίαν, ἀφ' ἧς ἀρχίζει εἰς τῆς φθάνων μέχρι τοῦ τόπου τῆς

ἐορτῆς· ὁ σύζυγος, καθήμενος εἰς τὸ τέλος τοῦ τάπητος, ἀναμένει τὴν ἐκλεκτὴν, ἣτις ἔρχεται κεκοσμημένη διὰ μαργαριτῶν καὶ ἀνθέων, περίξ δ' αὐτῆς περιελίσσονται λεπταὶ ψιάθαι καταπίπτουσαι εἰς κυματίζουσαν οὐραν. Αἱ νεάνιδες τῆς τιμῆς τὴν ἀκολουθοῦσι, φέρουσαι ἄλλας ψιάθας, τὰς ὁποίας ἀπλόνουσι πρὸ τοῦ συζύγου· καὶ εἴτα ἀπέρχονται ἵνα φέρωσιν ἄλλας εἰς τὴν οἰκίαν τοῦτο δὲ διαρκεῖ μέχρις ὅτου ἐνίοτε συναθροίσωσι διακοσίας ἢ τριακοσίας, δηλαδὴ ὅλην τὴν ὑπὸ τῶν γονέων προσφερομένην προίκα. Οἱ δύο ἥρωες τῆς ἐορτῆς, παρὰ τὸ πλευρὸν ὃ εἰς τοῦ ἄλλου, μένουσιν ὄρθιοι καὶ ὑποκλίνονται εἰς τὰ χειροκροτήματα τῆς ἐνθουσιῶδους ταύτης συναθροίσεως. Ἡ σύζυγος ἐπιδεικνύει τότε μεθ' ὑπερηφανείας τὰ πλούτη της, ἐν ᾧ ἀδελφοὶ καὶ γονεῖς σχηματίζουσι στίχους δεξιὰ καὶ ἀριστερά.

Εἶπομεν, ὅτι αἱ νεάνιδες ὀφείλουσι νὰ ὑπακούσωσιν εἰς τὰ ὑπὸ τῶν γονέων κανονιζόμενα. Ἐνίοτε ὅμως τινὲς ἀφήνουσι νὰ ἀρπαγῶσιν, ὅταν μάλιστα ὁ ζητῶν εἰς γάμον εἶνε ἀρχηγός τις. Τῆς ἀρπαγῆς συντελεσθεῖσης, οἱ σύντροφοι τοῦ ἥρωος ἐνοῦνται, περιπατοῦσιν εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ χωρίου ἄδοντες τοὺς ἐπαίνους του καὶ τοὺς τῆς ἠρωίδος· μετὰ τοῦτο, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, οἱ γονεῖς ὑποκύπτουν.

ΝΗΣΟΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ. ΤΑΪΤΗ

Ἐκ τῶν νήσων τῆς Ἐταιρείας κυριωτέρα εἶνε ἡ Ταῖτη, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα δίδεται ἐνίοτε εἰς ὅλον τὸ σύμπλεγμα τῶν νήσων. Κατέχουσιν ἐν ὅλῳ 1,650 τετρ. χιλιομ. καὶ περιλαμβάνουσι 1,8000 κατοίκους. Ἐκπαλαὶ οὗτοι ἐφημίσθησαν διὰ τὴν ἄκραν ἐλευθερίαν τῶν ἠθῶν τῶν. Ὁ πολιτισμὸς εὐτυχῶς ἐπέφερε περιορισμοὺς τινάς. Τὸ ἀρχιπελάγος ἀνήκει εἰς τὴν Γαλλίαν.

«Ὁ ἐπίγειος οὗτος παράδεισος, λέγει ταξειδιώτης τις, ὁ Dr Guille-mard, κατοικεῖται ὑπὸ μιᾶς τῶν ὠραιότερων φυλῶν τῆς γῆς· διήγειρε τὸν θαυμασμὸν τῶν πρῶτων ἐξερευνητῶν διὰ τῶν ὠραίων διαστάσεων τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν του, γυμνῶν ἢ πολὺ ἐλαφρῶς ἐνδεδυμένων». Δυστυχῶς τὸ οἰνόπνευμα δὲν παρέλειψε καὶ ἐνταῦθα τὸ ἔργον τοῦ ἐκφυλισμοῦ καὶ μένουσι σχετικῶς πολὺ ὀλίγοι εκ τῶν Ταῖτινῶν τούτων μετὰ τὰς ὠραίας μορφάς, τῶν γενικῶς γενναίων, μετὰ τὸ φαιωμέλαν χρῶμα μετὰ τὴν πλατείαν ῥίνα,

ΤΥΠΟΣ ΤΑΪΤΙΝΟΥ

μετὰ τὰ ἐλαφρῶς προβάλλοντα χεῖλη καὶ τοὺς ὠραίους ὀδόντας. Ταῦτα πάντα παρήλθον διὰ τῆς ἐξέως τοῦ οἰνοπνεύματος, ἣτις βλάπτει ἀνδρας, γυναῖκας καὶ παιδιὰ.

Ὡς πάντες οἱ Πολυνῆσιοι αὐτῶ καὶ οἱ Ταῖτινοὶ εἶνε τῆς ἐθιμοτυπίας θαυμασταί. Ἄν οἱ εὐγενεῖς τηρῶσι τὴν κοινωνικὴν τῶν θέσιν, δὲν ἐπιδεικνύονται διὰ τοῦτο. Καίτοι δὲ ὁ μικρὸς λαὸς τοῖς δεικνύει πολλὴν ὑποχωρητικότητα, αὐτοὶ τρέφονται καὶ ἐνδύονται ὅπως αὐτοί. Φύσει φιλόξενοι, ἔχουσι φαντασθῆ χαρίεντας τρόπους νὰ δωρίζωσι, ἰδίως ὅταν προσφέρωσιν ὕφασμα εκ φλοιοῦ εἰς ἀρχηγόν τινα· περιελίσσουσι τὸ

ὕφασμα εἰς τὸ σῶμα νεάνιδος ἢ συνηθέστερον ἢ νεάνις ἐλίσσεται ἐπὶ τοῦ ὕφασματος, τιθεμένη ὑπτίως, μέχρις ὅτου καταστῆ, ἵνα οὕτως εἴπομεν, μία ἀτρακτος τὴν ὀδηγῶσι τότε πρὸ τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ ἐκεῖ ἀεξελίσσεται».

Οἱ Ταῖτινοὶ διετήρησαν τὸ χάριεν ἔθιμον τῶν χορῶν τῶν καλουμένων «γαμηλιῶν», οἷτινες δίδονται εἰς ὅλας τὰς ἐορτὰς καὶ διὰ τὰς ὑποδοχὰς τῶν ξένων. Οἱ χοροὶ οὗτοι ἐκτελοῦνται ἐξ ὅλων τῶν κατοίκων χωρίου τινός, διότι, εἰς τὴν Ταῖτην ὅλοι εἶνε μουσικοὶ. Ἀκούεται εἶδος τι διαρκούς μελωδίας, ἧς τινος ἢ λίαν ἐκφραστικὴ μουσικὴ περιλαμβάνει μόνον πέντε μουσικοὺς τόνους.

Ἐβασίλευεν ἄλλοτε ἐπὶ τῶν νήσων τούτων ἡ ἀδελφότης τῶν Ἀροτίων οἷτινες ἐπίστευον εἰς ἀθανασίαν ἐν τινι παραδείσῳ ὅπου διέμενον νεοὶ καὶ ἰσχυροί. Διὰ νὰ κερδίσῃ τις τὴν εἰσοδὸν ἐκεῖ, δὲν ἀπητέτο αὐταπάρνησις τις. Ἡ ἐκτέλεσις ὅλων τῶν ἀκολασιῶν, διεκέρυττον οὗτοι. Ἰδοὺ ἡ ὁδὸς τῆς εὐτυχίας. Ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἑτέραν νήσον διεδίδον τὴν τρομερὰν διδασκαλίαν τῶν. Ὁ Couk εἶδε παντοῦ εἰς ἐορτὰς ἀπὸ τὰς ὁποίας πᾶσα αἰδὼς ἐξέλιπε καὶ ὅπου ἐφόνευον τοὺς ἀσθενεῖς καὶ γέροντας, ὑπὸ τὸ πρῶσχημα ὅτι πᾶν ὄν ζῶν ὀφείλει νὰ εἶνε ὑγιὲς καὶ ρωμαλέον!

ΜΑΡΚΗΣΙΟΙ ΝΗΣΟΙ

Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο περιλαμβάνεται ἄθροισμα ἠφαιστειογενῶν νήσων ἐκτάσεως περίπου 1274 τετρ. χιλιομ. καὶ πληθυσμὸν 4300 κατοίκων. Κατέληφθησαν ἐν ὀνόματι τῆς Γαλλίας τῷ 1845 ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Dupetit Thouars. Ἡ πρωτεύουσα Γαλλικὴ ἐγκατάστασις εἶνε εἰς τὴν νήσον Νούκαν-Χίβαν. Ἐξέλεξαν τὴν νήσον ταύτην, τῷ 1851, ὡς τόπον ἐξαγωγῆς, ἀλλὰ ὁ σκοπὸς οὗτος ἐγκατελείφθη.

"Άγριος άνθρωπος Φίτσιος κρατών τὸν κεραλοθραύστην τὸ κύριον ὄπλον τῶν πολεμιστῶν.

Οἱ αὐτόχθονες εἶνε ἀρκούντως καλοὶ ἄνθρωποι, με φιλόξενοι καὶ φιλόδοξοι καὶ φιλόδοξοι. Ἐπιδίδονται εἰς τὴν ζωοκομίαν καὶ συλλέγουσι τοὺς καρπούς. τοὺς ὁποίους τοῖς παρέχουσι ἀφθόνως ὁ κοκκοφοίνιξ καὶ τὸ ἀρτόδενδρον. Οἱ μεταξὺ τῶν φυλῶν συχνὰ γινόμενοι πόλεμοι δὲν ἔχουσι πλέον πολλὰ θύματα ἀπὸ τῆς ἐξαφανίσεως τῶν λογχῶν καὶ τῶν ροπάλων, ἀντικατασταθέντων ὑπὸ τῶν ὄπλων, τῶν ὁποίων οἱ αὐτόχθονες δὲν γνωρίζουσι τὸν χειρισμὸν. Ἐν τούτοις, ὁ πληθυσμὸς ἐλαττοῦται καταπληκτικῶς ἐντὸς ἑκατὸν ἐτῶν ἡλαττώθη κατὰ τὰ ἐννέα δέκατα καὶ δυνάμεθα νὰ προῖδωμεν τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θὰ ἔχη ἐξαφανισθῆ τελείως.

ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΣ ΧΑΒΑΪ

Τὸ ἀρχιπέλαγος Χαβαΐ (ἢ Σαντβίχι νῆσοι) εἶνε ἐκ τῶν κυριωτέρων τῆς Ὠκεανίας ἀποτελεῖται ἐξ ὀκτῶ ἠφαιστειογενῶν νήσων με ἀποκρήμους πάντοτε ἀκτάς. Ἐκτείνεται ἐπὶ πλέον τῶν 16000 τετρ. χιλ. καὶ ἀριθμεῖ 63000 κατοίκων. Ἀνήκει ἀπὸ τοῦ 1898 εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας, εὐρίσκονται δέ, παρὰ τοὺς αὐτόχθονας (40000 περίπου) ἰκανὸς ἀριθμὸς μισθουμένων ἐργατῶν (sojils) κινέζων ἢ ἰαπώνων, ἀμερικανῶν καὶ εὐρωπαϊῶν. Ἀπώλεσεν ἐπίσης πολὺ ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρός του, καταστάν μία τῶν ἀγορῶν

τῆς Ἀμερικανικῆς Δημοκρατίας, ἐν τῷ Εἰρηκῷ ὠκεανῷ.

Οἱ αὐτόχθονες παρέλαβον τὰ ἐνδύματα καὶ τὰ ἔθιμα τῶν Εὐρωπαϊῶν, γνωρίζουσι δὲ σχεδὸν ὅλοι ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν.

Ὁ Κούκ, ὅστις ἐπεσκέφθη τὰς νήσους τῷ 1778, ὑπολογίζει, ὅτι περιελάμβανον αὐταὶ 300,000 κατοίκων, ἀριθμὸν δυσκόλως παράδεκτον. Ἐν τούτοις ἡ ἐλάττωσις τοῦ ἰθαγενοῦς πληθυσμοῦ γίνεται μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος. Ἡ φυλὴ δὲ αὕτη ἰσχυρὰ καὶ ὑγιής πρὸ αἰῶνος, δὲν ἀριθμεῖ πλέον εἰμὴ σπάνια δείγματα ἄξια τῆς ὠραίας ἐποχῆς.

Τὸ οἰνόπνευμα, αἱ νόσοι, ἰδίως ἡ λέπρα, ἢ ἐξαφάνισις τῶν φυσικῶν ἀσκήσεων, ὑπήρξαν οἱ ἰσχυροὶ παράγοντες τῆς ἐρημώσεως τοῦ τόπου. Ἡ πλημμύρα τῶν ξένων ἔπειτα συνεπλήρωσε τὰ λοιπά. Μετ' ὀλίγον, οἱ αὐτόχθονες οὗτοι θὰ εἶνε ἀπλή ἀνάμνησις.

Τὸ οἰνόπνευμα, αἱ νόσοι, ἰδίως ἡ λέπρα, ἢ ἐξαφάνισις τῶν φυσικῶν ἀσκήσεων, ὑπήρξαν οἱ ἰσχυροὶ παράγοντες τῆς ἐρημώσεως τοῦ τόπου. Ἡ πλημμύρα τῶν ξένων ἔπειτα συνεπλήρωσε τὰ λοιπά. Μετ' ὀλίγον, οἱ αὐτόχθονες οὗτοι θὰ εἶνε ἀπλή ἀνάμνησις.

ΦΙΤΣΙΟΙ ΝΗΣΟΙ

Ἐν καὶ αἱ νῆσοι αὗται γεωγραφικῶς ἀποτελοῦσι μέρος τῆς Πολυνησίας, ἐνδιαφέρει νὰ τὰς ἀναφέρωμεν ἰδιαιτέρως, χάριν τῶν οἰκούντων αὐτὰς ἰθαγενῶν, οἵτινες κατατασσόμενοι γενικῶς μεταξὺ τῶν Παπούων, πράγματι ὅμως σχηματίζουσι ἕνα κρίκον τῆς ἀλύσεως, τῆς συνδεύσεως τοὺς Πολυνησίους μετὰ τῶν Παπούων τῆς Μελανεσίας.

Αἱ Φίτσιοι νῆσοι κατέχονται ὑπὸ τῶν Ἁγγλων, ἀπὸ τοῦ 1874. Κατέχουσι δὲ ἐπιφάνειαν 20,800 χιλιομ. καὶ ὑπολογίζονται εἰς 123,000 οἱ κάτοικοί των.

Ἰθαγενὴς ἐν Χαβαΐ μετακομίζων ὕδωρ ἐντὸς κολοκύνθων

Οἱ Φίτσιοι ἀποτελοῦσι ὠραίου καὶ φιλαρέσκεια φυλῆν,

ὄντες μεγάλοι τὸ σῶμα, μυώδεις, μελανόδερμοι καὶ τὴν κόμην οὐλῆν. Τινὲς ὑπερβαίνουσι τὸ 1 μέτρον καὶ 80 ἐκ. Τὸ δὲ χρῶμα τῶν ποικίλλει. Πολλὰς φροντίδας καταβάλλουσιν ἐπιμελούμενοι τὴν πυκνὴν καὶ μεταλλικῆς χροιάς κόμην των.

Τὸ κύριον καὶ μοναδικὸν ἔνδυμά των κατασκευάζεται ἐκ φλοιδῶν φυτοῦ τινος μάζι, καλὴ πτεὶ δὲ μόνον τὴν ὀσφύν. Αἱ ἰεάνιδες μεταχειρίζονται τὸ αὐτὸ ἔνδυμα, λίαν περιορισμένον. Μετὰ τὸν γάμον των τὸ καταβιβάζουσιν ὀλίγον πρὸ τῶν γονάτων, μετὰ δὲ τὴν γέννησιν τοῦ πρώτου παιδίου προσθέτουσι καὶ ἄλλο ὕφασμα, καλύπτουσαι οὕτω καὶ τὰς κνήμας.

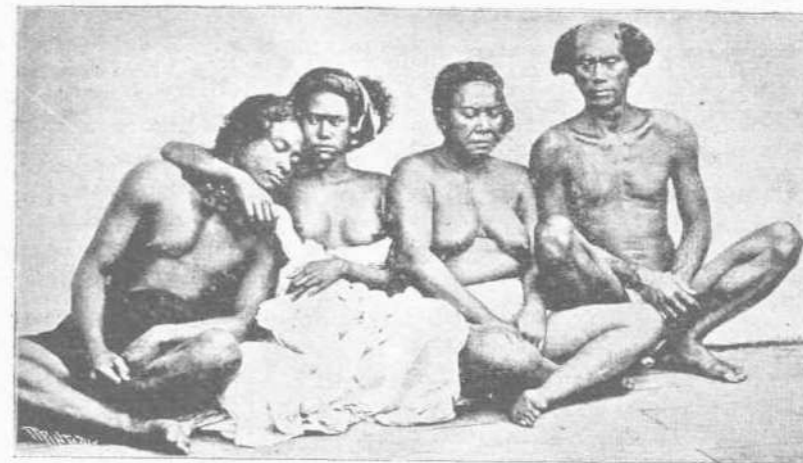
Οἱ Φίτσιοι ἐσχάτως ἀκόμοι ἦσαν ἔνθερμοι ἀνθρωποφάγοι. Ὁ κανιβαλισμὸς δὲ τοσοῦτον εἶχεν εἰσχωρήσει ἐν τοῖς ἠθῆσιν αὐτῶν, ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν καταβροχθιζομένων ἀνθρώπων ἐλογίζετο ὡς προσὸν ἰδέξης. Κατὰ παράδοσιν δὲ ἀπέδιδον τὰ σκήπτρα τῆς ἐνδοξότητος εἰς τινα Φίτσιον, ὑπερβάλλοντα ὅλους εἰς τὴν καταβροχθισιν ἀνθρώπων. Διότι μετὰ τὸν θάνατόν του ἐμέτρησαν

Ἄκομιν ἀνθρωποφάγοι

ὡς προσὸν ἰδέξης. Κατὰ παράδοσιν δὲ ἀπέδιδον τὰ σκήπτρα τῆς ἐνδοξότητος εἰς τινα Φίτσιον, ὑπερβάλλοντα ὅλους εἰς τὴν καταβροχθισιν ἀνθρώπων. Διότι μετὰ τὸν θάνατόν του ἐμέτρησαν

Φίτσιοι ἀνάπτοντες πῦρ διὰ τῆς προστριβῆς ζύλων

Ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια τῆς Βαϊτάου, φυλῆς τῆς νήσου Ταουάτα (μιᾶς τῶν Μαρκησίων)

900 λίθους, οὓς ἐναπέθετεν εἰς μέρος τι, ὡσάκεις ἔτρωγεν ἀνθρώπων. Ἦτο δὲ μεγίστη πολυτέλεια τὸ ἐξ ἀνθρωπίνων σαρκῶν γεῦμα καὶ πρὸς τοῦτο ἔτρεφον πρὸς πάχυσιν δούλους.

Θρασύβουλος Βλυσίδης Δρ Φυσ. Ἑπ.

ΤΟ ΡΟΔΟΝ

Ἐκ τῶν τοῦ Parny

"Ὅταν ἀπὸ τὰ κύματα ἡ Ἀφροδίτη ἐβγήκε Καὶ τοὺς θεοὺς ἐμάγευσε, ἢ τὴν ὀμορφίαν της μιά νέα ἡμέρα ἐλάμπρυνε τὴν οἰκουμένην ὅλη κ' ἡ γῆ τὸ ρόδο ἐγέννησε ἰπὸ τὰ βλέμματά της.

"Ὁ κρῖνος ποῦ ἦταν μικρὸ ἀγνὸ μπουμποῦκι ἀκίμη Σὲ κεῖ τὸ ρόδο ἐχάρισε ὅλη του τὴν ἀσπράδα κ' ἀπὸ τὸ νέκταρ ποῦχε βρῆ, ὁ Βάκχος λίγο χύνει Καὶ τῆ γ' ὡστὴ ἐχάρισε στὸ ρόδο κοκκινάδα....

Τῆς ἀμβροσίας τὴν εὐδιά ἐσκέπασε τὸ ρόδο τῆς Ἀφροδίτης ἔγινε τ' ἀχώριστό της ταῦρι Μ' αὐτὸ τὰ περιβόλια της ἐστόλισεν ἡ Πάρω Κ' ἡ μυρωδιὰ του ἔβρασε εἰς τ' οὐρανῷ τὰ μέρη.

Καὶ τώρα, μετὰ τὸ κόκκινον τὸ χρῶμα του στολίζει κάθε γλυκὸ χαμόγελο σὲ κοραλλένιο στόμα Τῆς Ὠμορράδας κ' Ἐντροπῆς τὸ μάγουλο σκεπάζει καὶ δίνει ἐκεῖ τῆς χαραυγῆς τὸ χρυτωμένο χρῶμα.

Ζάκυνθος Ἀγγελὸς Σαλούτσος

θουσαν της υποδοχής, όπου προσεκομίσθη ημίν τένον, συνδιελεγόμεθα περί των έκτάκτων τούτων φαινομένων, ότε λέγει ο κ. Δημοκράτης:

— Είμπορεί νά παίξη τώρα πιάνο ο Βασίλης και ό,τι τεμάχια διατάξη ή Δεσποινίς;

— Νά δοκιμάσωμεν, απήντησα.

— Μάλιστα, μάλιστα, προσέθηκεν ο Βασίλης, νά παίξω ό,τι θέλετε, αρκει νά μοι τό επιβάλη ο κ. Πρίντζης.

— Έμπρός, τώ λέγω και νά μάς παίξης την βαρκαρόλλαν της Gran Via.

— Μάλιστα, ωραία, μάς λέγει ή δεσποινίς Πόγγη, τώρα δύναται νά παίξη τον Ριγολέτον;

— Νά παίξη τον Ριγολέτον, ειπον.

Άφου δε έπαιξε και τοϋτο:

— Και τό δεύτερον μέρος, λέγει ή δεσποινίς.

— Νά παίξη και τό δεύτερον μέρος.

— Όραία, πολύ ωραία τό παιζει, επανέλαθεν ή δεσποινίς, είναι sujet έκτακτον.

— Τώρα τί άλλο θέλετε νά παίξη;

— Την Γκείσα.

— Νά παίξης και την Γκείσα, ειπον.

— Τι ωραία, αναφωνεί ή μήτηρ του, νά, δάσκαλος περίφημος, νά κάμνη νά παίξουν πιάνο τόσον εύκολα και ωραία.

— Μά νά παίξη και δικριώς, όχι προσωρινώς μόνον, μάς λέγει ο κ. Δημοκράτης.

— Α, πολλά ζητείτε, τώ απαντώ εν τούτοις τώ επιβάλλω νά εξακολουθη νά παίξη επί μίαν εβδομάδα τό «Flotte du Danube». Θα ιδήτε ότι θα τό παίξη αυριον.

— Νά, ιδωμεν, τότε θα παραδεχθώμεν ελοι πλέον, ότι ο πνευματισμός κάμνει θαύματα.

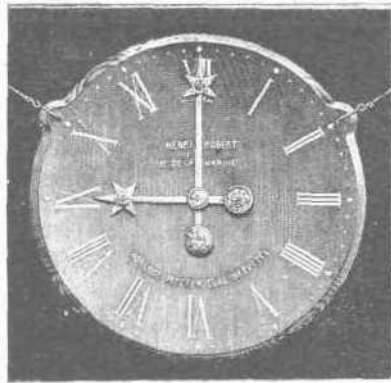
— Α, Κύριε Πρίντζη, είμαι κατευχαριστημένη απόψε, μάς λέγει ή Κυρία Δημοκράτους, τά πνεύματα μάς εύχαρίστησαν με τό πάρα πάνω.

Και καλονυχτίσαντες είτα απέσύρθημεν, διότι ή νύξ προϋχώρει εις την λήξιν της. Φ. Π.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Μυστηριώδες ώρολόγιον

Τό ώρολόγιον τοϋτο, τό όποιον ίσως πολλοί των άναγνωστών μας θα είδον εις ταχυδακτυλογραφών παραστάσεις εις θέατρα, είναι πολύ περίεργον και εύφυές συνάμα, αποτελείται δε από κρυστάλλινον πίνακα διαφανή, επί της επιφανείας του όποιου οι ώροδεικται κινούνται άπραλλάκτως ως επί συνήθους ώρολογίου, χωρίς όμως ουδεις έτερος μηχανισμός νά φαίνεται επί αυτού· και υποθέτων τις, ότι δια του ηλεκτρισμού θα λειτουργή, άφου κρέμαται εν τώ κενώ δια δύο συρμάτων, εν τούτοις εξετάζων τις ταϋτα εκ του πλησίον, μετ' εκπλήξεως παρατηρεί, ότι τά σύρματα δεν συγκοινωνουσι ποσώς, ουτε μετά των ώροδεικτών, ουτε μετά ηλεκτρικής στήλης. Άλλά πως λοιπόν ενεργεί; Θαύμα! και ό θαυμασμός αυξάνεται, όποτεν

παρατηρήση τις καλώς, ότι οι ώροδεικται αυτοί είναι έντελώς ελεύθεροι, ουδαμώς μετά μηχανισμού συγκοινωνούντες, στερεωμένοι επί άπεμονωμένου ελωσ κρυστάλλου, στρεφόμενοι καθ' ύλην την περιφέρειαν έρ' όσον θέλει τις δια του δακτύλου νά τους μετακινή και είτα νά επανέρχονται άρ' έαυτών ουχι εις την ώραν, ήν είχαν πρότερον, άλλ' εις την ώραν, ήτις δεόν νά ή· δηλαδή παρ' όλας τάς μετακινήσεις και ανωμαλίαις, άς ύφίστανται οι ώροδεικται από την ιδιοτροπίαν του παρατηρητοϋ, οιασδήποτε διακριείας, αυτοί επανέρχονται εις την θέσιν των, μόλις εύρεθώσιν ελεύθεροι.

Πως γίνεται τοϋτο; Δια τίνος άοράτου και μυστηριώδους μηχανισμού καθοδηγείται;

Άπλούστατον, ο μηχανισμός ύπάρχει έντός αυτών των ώροδεικτών οιτίνες αποτελοϋσι μόνοι των ζυγόν μετ' άνίσων βραχιόνων, εν τώ όποιώ ο μηχανισμός μόνον σκοπόν έχει νά διαταράσση την ισοροπίαν και ή ιδιότης αυτη χρησιμοποιείται καταλλήλως, ίνα δεικνύη την ώραν και τά λεπτά ως εξής:

Ο λεπτοδείκτης αυτός χρησιμεύει ως ζυγός και είναι ακριβέστατα εν ισοροπίā διατεθειμένος. Έν δε τώ στρογγύλῳ διαμερισματι κάτωθι του λεπτοδείκτου, έπιτηδείως προσκεκολλημένον βαριδίον εκ πλατίνης μετακινείται περί τής περιφερείας του μικροϋ αυτού στρογγύλου διαμερισματος, υπό την επίδρασιν ώρολογιακής κινήσεως εν αυτώ. Τοϋ δε κέντρου της βαρύτητος έκάστοτε μετατοπιζόμενου δια της μετακινήσεως του βαριδίου τοϋτου, όπερ μίαν στροφήν καθ' ώραν ποιεί, ο λεπτοδείκτης ύποχρεούται ν' ακολουθη την μετατόπισιν ταϋτην· είτα δε δια μέσου στροφιγγος μετακινεί τον ώροδεικτην. Οϋτω δε αι βελόναι έξαρτώνται ή μία της άλλης, άλλ' εν τή κινήσει αυτών είσιν ανεξάρτητοι. Έάν τάς μετακινήσητε όπισθεν ή εμπροσθεν κατά 30 λεπτά, αυτομάτως θα επανέλθουν εις την θέσιν των· εάν δε τάς περιστρέψητε εν τάχει, ο λεπτοδείκτης θα έλθη εις τό λεπτόν, άλλ' ο ώροδείκτης θα έλθη εις οίκανήποτε ώραν.

Φ. Π.

ΥΠΟ ΤΗΝ ΣΚΙΑΝ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

— Χριστιανή εδω μέσα !.. Ο θεός δεν θα μάς θεραπεύση !.. Φύγε, καταρχμένη, φύγε !..

Αί τρομερώτεραι άρραι και αι μεγαλείτεραι βλασφημιαί εξετοξεύθησαν κατά τής Δαμάριδος. Αί πυγμαί έστρέφοντο άπειλητικί κατ' αυτης ! Είς χωλός την έκτύπησε σκληρότατα. Άλλος άνάπηρος προσεπάθησε νά τής ρίψη την βακτηρίαν του, αλλά—εϋτυχώς—έπεσε κάτω πριν τό κατορθώση. Η δυστυχής Δάμαρις όπισθαχώρει, ώχρά εκ του τρόμου, ζητούσα την θύραν, ένῳ ή μήτηρ της έτίθετο πρό ταϋτης, δια νά την προστατεύση.

«Χριστιανή!» Δέν ήξευρεν ακόμη, ότι ή αίρεσις του Παύλου ήτο ακριβώς ή των Χριστιανών. Τόση δε είνε ή δύναμις μιās λέξεως, ώστε ήδη και αυτη έλυπείτο, ότι εγνώρισε τον Άπόστολον. Και εφώναζεν:

— Όχι ! Δέν είμαι χριστιανή.

Άλλ' ή γραία Ρεβέκκα ήκούσθη πάλιν:

— Λέγει ψέμματα !

Άλλά και ο πτωχός έτι, τον όποιον είχε κρατήση εις τάς άγκάλας της ή Δάμαρις ήρξατο νά την ύβριζη.

Τόσος δ' ή γέρθη θύρβος, ώστε από του Διονυσιακού θεάτρου, όπου ο Άπολλωνίδης επέβλεπε τάς προετοιμασίας τής εορτής, ήπόρησε. Και υπό περιεργείας κινούμενος ο καλλιτέχνης έσπευσεν εκεί. Έφθασε δε ακριβώς, καθ' ήν στιγμήν ή Δάμαρις εξήρχετο του ναού, διωκομένη παρ' ένός ανθρώπου, με πρόσωπον πλήρες ελκών, οστις ύψου ράβδον δια νά την κτυπήση.

Ο Άπολλωνίδης σπεύσας, τον άφώπλισε, ένῳ ή Δάμαρις διεξέφευγεν. Άλλ' ή έντροπή ήν εδοκίμασεν εύρεθείσα, πρό του γλύπτου έξαίφνης τή εφάνει σκληρότερα από όλας τάς ύβρεις.

VIII

ΟΙ ΘΕΟΙ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΛΗΘΟΥΣ

— Διατί, άθλιε, θέλεις νά κτυπήσ την κόρην; Ο αλήτης παρετήρησε τον Άπολλωνίδην με άγριον βλέμμα, ως δαρεις κύων.

— Μήπως είσαι μαθητής του Χριστου;

Ο Άπολλωνίδης άνύψωσε τους ώμους του. — Η δικστρομεμένη σου κεφαλή βγάζει αυτες τής παλάβρης;. . . Είπέ μου καθαρώς τί τά εδωλες με αυτην την κόρην;

Τότε οι άλλοι άσθενείς, οιτίνες είχαν πλησιάζει έκραύγασαν:

— Είνε μια χριστιανή. Και αν μείνη αυτη εδω, κανεις μας δεν θα γίνη καλā σήμερα.

— Χριστιανή, ή Δάμαρις ! Α ! μά δεν ύποφέρεσθε, ζώα βλακωδέστερα και όνων και αήσας τους άθλίους τούτους, οι όποιοι είχαν ήδη αρχίσει και αυτον νά άπειλοϋν, έσπευσε νά συναντήση την Δάμαριν. Αναμφιβόλως δε ό,τι ειχεν άκούσει ήταν μεν παράδοξα, ουχι όμως και άπίθανα. Κάτι τῳ έλεγεν ότι ταϋτα ήταν άληθῆ.

Άλλως τε ή Δάμαρις τοιούτας ιδέας τῳ άνέπτυξε κατά την συνομιλίαν των, ώστε έπρεπεν εξάπαντως νά είχαν εις τάς φρένας της κάτι τό ακαταλόγιστον. Τι; Τοϋτο ακριβώς τον έστενοχώρει από τίνων ήμερών. Και εύρισκε πολύ έκπληκτικόν, ότι ένδιαφέρετο δια τάς ιδέας, αιτίνες ήδύναντο νά διεέλθωσι δια του κρανίου μιās παιδίσκης. Διατί, επί τῳ σκέψει, ότι ή Δάμαρις ήτο χριστιανή, εδοκίμαζεν άγωνίαν;

Έπέσπευσε λοιπόν τό βήμα και εφθασε τάς δύο γυναίκας, καθ' ήν στιγμήν έπλησίαζον εις την Πνύκα και άποφασιστικώς ήρώτησε:

— Τι εζητείς Δάμαρις και σύ Φιλίνα εις τον ναόν του Άσκληπιου; Αυτά δε τά κτήνη, τί άφορμήν είχαν νά φιλονικήσουν μαζί σας;

— Αχ ! Είμαι αξία λύπης Άπολλωνίδη, ειπεν ή Φιλίνα δια τρεμούσης φωνής. Είμαι μια δυστυχημένη μητέρα.

Και χαμηλοφώνως προσέθηκεν:

— Η Δάμαρις μας έτρελλάθη.

Ο Άπόστολος τους έδέχθη μετ' εύμενίας

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(Καίρον Ι. Γ. Ελς)

6. Πρόβλημα

Νά τεθώσιν οί τεσσαράκοντα έννία άριθμοί από του 1 μέχρι του 49 εις έπτά σειράς ούτως, ώστε όριζοντίως, καθέτως και διαγωνίως νά δίδωσιν άθροισμα 175.

Η λύσις πρέπει νά είνε τριπλή κατά τρείς διαφόρους τρόπους, τής μιώς διαγωνίου μενούσας άμεταβλήτου.

7. Διπλή άκροστιχίς

+	+
+	+
+	+
×	+
+	+
+	+

Νά τεθώσιν όριζοντίως

α') πόλις τής Έλλάδος β') άρχαίον όνομα ποταμού τής Εύρώπης γ') υίος του 'Ιωσήφ δ') τροφός του μεγάλου 'Αλεξάνδρου ε') άρχαίον όρος τής 'Ερέσου ς') θυγάτηρ του 'Ασωπού.

ούτως, ώστε νά αναγινώσκωνται καθέτως έν μέν τή άρχή υίος του Πύρρου, έν δε τή τέλει θυγάτηρ του 'Ασωπού

8. Αιποδύμφωνον

· · η · ο · · α · ο · ο ι · α · ο ·

9. Γρίφος

αζ αζ αζ
1η 1η αζ
 αζ
 αζ
 αζ αζ αζ

10. Σχηματισμός λέξεων

Διά τών στοιχείων τών λέξεων
ήλιος άφανής· δός μήλον
νά σχηματισθώσι τά όνόματα τεσσάρων νήσων.

ΑΔΑΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,"

Φ. Μ. Κ ά ρ ο ν. 'Επιστολή και περιεχόμενα ελήφθησαν. "Έχει καλώς — Π. Δ Π α ρ ι σ ί ο υ ς. 'Ελήφθη, "Έχει καλώς.—Κ. Μ. Ζ ά κ υ ν θ ο ν. Συνδρομή ελήφθη. Εύχαριστούμεν. 'Αποδείξεις στέλλομεν ταχυδρομικώς.—Π. Ν. Κ) π ο λ ι ν. Ζητούμενα φυλλάδια σάς άπεστάλησαν —Μ. Χ Β α τ ο ύ μ. Παραγγελία σας εστάλη, ως έγγράφομεν —Θ. Κ. Κ) π ο λ ι ν. 'Ελήφθησαν. Εύχαριστούμεν, καλήν έντάμωσιν.—Σ. Σ. Π ά τ ρ α ς. Χρήματα ελήφθησαν Εύχαριστούμεν.—Σ. Μ Δ ε υ κ ω σ ί α ν. Ζητούμενα φυλλάδια σάς άπεστάλησαν.—Η Ν. 'Α ρ γ ο σ τ ό λ ι ο ν. Βραχεία και συνδρομαί ελήφθησαν. Εύχαριστούμεν Ζητούμενον τεύχος σάς άπεστάλη --Γ. Κ Β ά ρ ν α ν. Δελτάριον ελήφθη και σάς άπηγνήσμεν σχετικώς ότι δέν έκληρώθη Π. Δ. Β ο υ κ ο υ ρ έ σ τ ι ο ν. Χρήματα ελήφθησαν, Πανόρισμα και τόμος τής «Φύσεως» σάς εστάλησαν ταχυδρομικώς —Δ. Σ. Β η ρ υ τ τ ό ν. 'Επιστολή και συνδρομαί ελήφθησαν. Εύχαριστούμεν.—Η. Π. Τ ε ρ γ έ σ τ η ν. Συνδρομή σας ελήφθη. Εύχαριστούμεν.—

Κ. Ζ. Δ ι κ ε λ ή. 'Επιστολή και συνδρομή ελήφθη. Εύχαριστούμεν.—Κ. Σ. 'Ι ε ρ ο υ σ α λ ή μ Στερούμεθα εισέτι επιστολές και έμβάσματα σας.—Ε. Α. Τ ρ ι π ο λ ι ν Συρίας Προθεσμία προήλθε και δέν ελάθωμεν ύποσχεθέντα.—Α. Η. 'Α ρ γ ο σ τ ό λ ι ο ν Συνδρομή ελήφθη Εύχαριστούμεν 'Αποδείξεις ταχυδρομικώς.—Τ. Α. Ν έ α ν - 'Υ ό ρ κ η ν. 'Επιστολή με λαχεία ελήφθη. 'Ως και ταχ. έγγράφομεν δυστυχώς δέν έκερδίσατε —Κ. Π. Τ. Μ α σ σ α λ ί α ν 'Επιστολή και εχέμο ελήφθη. Εύχαριστούμεν. 'Εγγράφομεν.—Π. Γ. Π έ ρ τ - Σ ο υ δ ά ν 'Επιστολή ως και έπιταγή ελήφθησαν. Εύχαριστούμεν Νέος συνδρομητής ένεγράφη —'Αρ. Δ. Τ α γ ά ν ι ο ν. 'Επιστολή σας ελήφθη. Σάς ένεγράψαμεν ήδη αυτόθι και άπεστέλαμεν άποδείξεις.—Ο Χ 'Ι α θ ο ύ ν α. 'Επιστολή με προιεχόμενα ελήφθησαν. Εύχαριστούμεν γράφομεν.—Ν. Κ. Κ ά ρ ο ν 'Επιστολή ελήφθη. Γράφομεν. Πανόρισμα ύπάρχει ήδη εις τόμους χρυσοδέτους.—Α. Μ Δ ά ρ ι σ σ α ν. Νεώτερον Δελτάριον ελήφθη "Έχει καλώς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΑΝΔΟΛΙΝΑΤΑ ΚΑΙ ΧΟΡΩΔΙΑ

Η Γενική Συνελευσις του Συλλόγου Μανδολινατάς και Χορωδίας ό «Δεσμός» άπθβλέπουσα εις την παντοίω μέσω εύδωσιν του σκοπού όν ούτος επιδιώκει, άπεφάσισεν έν τή τελευταία αυτής συνεδριάσει την μεταλλαγην του τίτλου, όνομάσασα αυτόν «'Ελληνική Μανδολινατά και Χορωδία».

Η 'Ελληνική Μανδολινατά και Χορωδία σκοπόν έχουσα συμφώνως προς τό καταστατικόν της την διάδοσιν και εκμάθησιν τής μουσικής εις πάντας και εκλαίκευσιν αυτής, διατηρεί νυκτερινάς σχολάς έν αίς διδάσκεται δωρεάν τόσον ή φωνητική μουσική, όσον και ή τών έγχύρδων όργάνων τοιαύτη (μανδολινατά). Υπερπεντήκοντα ενεργά μέλη φοιτώσι σήμεραν τακτικώς εις άμφοτέρας τάς σχολάς, διδασκόμενα ευδοκίμως υπό του μουσικού έφόρου του Συλλόγου και διευθυντού τής όρχήστρας κ. Τάκη Μυρίνου και του καθηγητού τής Χορωδίας κ. Θεοδώρου Θεοδωράκη.

Τοιαύτα σωματεια αξίζουσι τής ύποστηρίξεως τών φιλομούσων.

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

Εις πάντα έγγραφόμενον νέον συνδρομητήν τής «Φύσεως» ως και εις πάντα παλαιόν έμβάζοντα την συνδρομήν του τρέγοντος έτους παρέχεται υπό τής Διευθύνσεως τής «Φύσεως» δωρεάν ή άρροσκοπία του, δηλαδή ή άποκάλυψις τών χαρακτηριστικών ιδιοτήτων του, ήτοι τό παρελθόν του, παρόν και μέλλον, επί τή βάσει τών φυσιογνωμικών σημείων του. Προς τοϋτο δε δέον νά μής άποστέλλεται και ή φωτογραφία του ένδιαφερομένου προσώπου, πρόσφαιτος εις δυαντόν, από δύο έτών και έντεϋθεν και ιδιόχειρος σημείωσις τής ηλικίας, του επαγγέλματος και έγγάμου ή ού καταστάσεώς του. Η Διεύθυνσις